

Eglė Vaitkevičienė: „Vaikai mane išmokė vertingiausių dalykų“

Eglę Vaitkevičienę daugelis vadina mama iš didžiosios raidės. „Esu labai turtinga, nes turiu net aštuoniolika vaikų. Našta to tikrai nepavadinčiau, veikiau – gyvenimo dovana ir didelė laime“, – sako tris biologinius ir penkiolika globojamų vaikų turinti energija ir pozityvumu spinduliuojanti moteris.

Jūratė BRATIKIENĖ

Aštuoniolikos vaikų mamai E. Vaitkevičienėi toks gyvenimo būdas tarp pulko vaikų – joks pasiaukojimas. „Tokią kasdienybę su vyru pasirinkome sąmoningai. Pati susilaukiau trijų vaikų, o penkiolika su vyru apsiėmėme globoti. Tiesa, keli vaikai jau užaugę ir namuose nebegyvena, tačiau dažnai pas mus lankosi. Tai, kad jie nori sugrįžti, man ir yra geriausias įvertinimas bei patvirtinimas, kad einu savo keliu“, – sako didelės šeimos mama ir paneigia daugybę mitų, susijusių su vaikų auginimu, iškylančiomis problemomis bei auklėjimu. Anot jos, svarbiausi dalykai auginant pulką vaikų –

noras juos išgirsti, suprasti, padėti ir labai mylėti.

Niekas nevyksta atsitiktinai

E. Vaitkevičienė neneigia, kad kai namuose zuja didelis būrys vaikų, iš kurių kiekvienas turi savų norų ir poreikių, reikalų yra daugybė, tačiau vargu to moteris nevadina. „Tiesiog mūsų gyvenimas – be galo intensyvus, nes visą laiką kas nors vyksta, – šypsosi pašnekovė. – Gal kiek sunkiau buvo su mažais vaikais, nes prie jų fiziškai reikėjo daug būti. O su paaugliais prireikia daugiau psichologinių žinių, dažniau rimtai pasikalbame.

Žinoma, tam reikia patirties, išminties. Sunkiausia būna, kai į šeimą ateina naujas žmogus. Su savais skausmais, problemomis, patirtimi. Ir tada žiūrime, kokias skylės turime užlopyti. Prasideda tam tikras darbas, labai daug kalbamės. Daugiausia dėmesio skiriame santykiams kurti. Kol nesukuriame ryšio, net nekalbame apie tai, kad reikia stengtis gerai mokytis, tvarkytis kambarį ar daryti kitus darbus. O sukūrus gerus santykius, susitarti tampa lengva dėl įvairiausių dalykų.“

Didelė šeima besididžiuojanti moteris sako tikinti, kad niekas gyvenime nevyksta šiaip sau: „Neabejoju, kad kiekvienas vaikas į mūsų šeimą pateko ne atsitiktinai – pas mus atėjo būtent tie, kurie ir turėjo ateiti. Tam, kad vieni iš kitų galėtume išmokti pačių įvairiausių dalykų. Esu įsitikinusi, kad reikia skaityti likimo ženklus ir priimti tai, kas mums siunčiama. Jei tam nesipriešini, nėra dėl ko ir skųstis.“ Tiesa, anksčiau viena draugė Eglei yra išsakiusi mintį, esą apsiimdama globoti daug vaikų, ji nuskriaudžia savo biologinius vaikus, nes jie, augdami dideliame būryje, negauna išskirtinio dėmesio. „Taip, dėmesio mažiau, tačiau jo mažiau buvo ir pirmagimiui, kai gimė antra dukra, abiem dar mažiau, kai sugalvojau gimdyti trečiąjį. Dar vėliau nuskriaudžiau visus, kai sugalvojau imtis verslo ar pradėti sportuoti. Taip jau yra, kad mes nuolat gyvenime ko nors netenkame, bet kartu ir kai ką gauname. Net neabejoju, kad mano biologiniai vaikai gavo ypač daug, augdami gausioje šeimoje: išmoko atjautos, santykių kūrimo, yra draugiški ir empatiški“, – didelės šeimos prašūmus vardija moteris.

Gyventi aktyviai

E. Vaitkevičienė sako, kad su didele šeima lankydamosi

Didelės šeimos mama E. Vaitkevičienė neabejoja, kad vaikus geriausia auklėti savo pavyzdžiu

įvairiose viešose vietose nesulaukia užuojautos žvilgsnių. Moteris įsitikinusi, kad aplinkinių reakcijos priklauso ir nuo jos pačios elgesio bei vidinės būsenos: „Kokia užuojauta gali būti mamai, kurios akys spindi ir ji labai nuoširdžiai džiaugiasi savo gyvenimu!“ Vis dėlto moteris neslepia, kad nustebusius aplinkinių žvilgsnius pagauna, kai, pavyzdžiui, su pulku vaikų suguža į kavinę. „Mes nesėdime užsidarę namuose, stengiamės užsukti į lankytinas vietas, renginius, kartais ir pica kavinėje pasilepiname. Tiesa, į vieną šeimos automobilį visa didelė šeima netelpa, todėl vieni iki sutartos vietos važiuoja viešuoju transportu, suaugę vaikai jau turi savo automobilius, patys atvažiuoja, tad problemų dėl kelionių nekyla. O to, kad vyras rytais tris reišus daro į mokyklas, kol visus išvežioja, nevadiname problema – taip gyventi įpratome“, – pasakoja pašnekovė.

Dalijasi buities darbais

Pasak E. Vaitkevičienės, buitės našta jos pečių neslegia. „Šiuo metu buitės darbai išvis nevargina, nes vaikai paaugę, o paaugliai puikiai su buitimi susitvarko patys, geba į skalbyklę drabužius susidėti ir išsiskalbti, valgyti irgi pasiima. Be to, mano šešiolikmetis sūnus puikiai gamina, tad paruošia valgyti ir visai šeimai, todėl dažnai net maisto gaminti nereikia. Šiuo metu su vyru esame užsiėmę malūno atnaujinimo darbais, norime ten įsirengti erdves darbui, tad net neturėtume kada stovėti prie

Globoti net penkiolika vaikų Eglė su vyru Rimvydu pasirinko sąmoningai, tad buitės našta nesiskundžia. Asmeninio albumo nuotr.

puodų. O sūnus ruošiasi būti virtuvės šefu, todėl tokia praktika namuose jam labai naudinga“, – pagalbiniuku džiaugiasi didelės šeimos mama.

Buities darbų pašnekovė sako tiesiog nesureikšminanti – kas ką gali, tas tą ir daro. Skalbyklė Vaitkevičių namuose užia kasdien, skalbiama ir ne po vieną kartą. Paskui vaikus tėvams vaikščioti nereikia. „Be abejo, visiems kartais tingisi dirbti. O ir pati ne visada noriu imtis buitės darbų, bet jei man kas nors trukdo, nebaksnoju į netvarką vaikams, o pati imu ir padarau darbą. Nenukrinta karūna nuo galvos, jei surenku vaikų išmėtytus daiktus, padarau daugiau nei jie. O kartais tiesiog užsimerkiu ir nematau apverstų namų. Jeigu pradėčiau nervintis, kad, pavyzdžiui, koridoriuje nusidriekia visa eilė batų, būtų didžiulė problema. Bet kai supranti, kad šiuose namuose gyvena tiek daug žmonių, o tu pereini per koridorių neužkliuvęs už jokio bato ir kojos nenusilauži, jau visai neblogai. Natūralu, kad kai tiek gyventojų, idealią tvarką visą laiką palaikyti sunku. Šeimos laimė, manau, ne nuo tvarkos namuose priklauso. Svarbiausia – kad sieloje nebūtų sumaištis“, – savo požiūriu dalijasi moteris.

Pašnekovė sako, kad didelėje jų šeimoje nėra griežtų taisyklių ir yra labai daug laisvės. Pusryčius kiekvienas gaminasi savarankiškai – kas kepa šniūšienę, kas užsipila dribsnių ar susitepa sumuštinį, o kas išvis ryte nevalgo. „Jokios prievartos nėra. Kai kuriais darbais esame pasiskirstę, pavyzdžiui, kurią dieną kuris tvarkys vakare virtuvę. Kartais vaikai susikeičia dienomis, dalijasi darbais. Taip

jie išmoksta bendradarbiauti“, – pasakoja E. Vaitkevičienė.

Nesureikšmina smulkmenų

Kiekvienas vaikas – vertinga pamoka. Tuo E. Vaitkevičienė net neabejoja. Ji sako iš vaikų išmokusi daugybės dalykų. „Anksčiau nebuvo tokia kantri, nervindavausi dėl menkiausios smulkmenos. Gyvenant su tiek vaikų į smulkmenas išmokau nekreipti dėmesio, į viską žiūrėti paprasčiau, nesusireikšminti. Be to, teko išmokti lankstumo. Kai matau, kad kokia nors problema nesisprendžia, ieškau kitų būdų, kaip su ja susidoroti. Taip pat puikiai išmokau prisitaikyti prie aplinkos – net būdama didžiausiame triukšme moku nuo jo atsiriboti ir būti tik su savimi. Žinoma, sėkmingai darau ir dešimt darbų vienu metu. Kuo daugiau gyvenime turi atsakomybių, tuo geriau išmoksti susidėlioti prioritetus. O kiekvienas vaikas, kiekviena nauja situacija išmoko ko nors naujo. Ir man tai labai patinka, nes kol esame gyvi, tol turime eiti į priekį ir tobulėti. Didelė šeima tam – puiki terpė“, – teigia moteris.

Daugiausia į Vaitkevičių šeimą atėjo paauglių. Pasak pašnekovės, kuo vaikas vyresnis, tuo lanksčiau jį turi priimti. Žinoma, iš vyresnių ir daugiau pamokų gauni. „Jei mane ima erzinti kokia nors situacija, ilgai analizuoju, kol randu atsakymą ir suprantu, ko pati iš tos situacijos turiu išmokti. Išlaikiusi kiekvieną tokį egzaminą, labai paaugi. O gyvenimas juk – vien dovanos ir pamokos. Dovanų gauni už tai, ką jau pavyko išmokti, o kai būna sunkesnis momentas, tiesiog vėl turi mokytis ir iš naujo laikyti egzaminą“, – dėsto E. Vaitkevičienė.

Darnią šeimą turinti moteris neabejoja, kad tvirtus pamatus šeimoje galima sukurti tik tada, kai geri tėvų tarpusavio santykiai. „Į tai reikia daugiausia investuoti, todėl kartą per metus su vyru bent kelioms dienoms stengiamės kur nors ištrukti dviese. Atitrūkstame nuo vaikų, sustipriname ryšį, įkvepiame gaivaus oro ir pailsėję, laimingi grįžtame į šeimą“, – pasakoja pašnekovė.

Randa laiko ir savanorystei

Nors didelėje šeimoje darbų nestinga, E. Vaitkevičienė sako būti vien mama jai neužtenka: „Turiu mylimą veiklą – iš vilnos veliu įvairiausius gaminius. Visgi tai daugiau šalčio sezono užsiėmimas, o vasarą ketinu rengti vėlimo kursus, stovyklas. Šiltasis sezonas skirtas pramogoms, maudynėms, ilgiems pokalbiams su vaikais po žvaigždėtų dangumi.“

Pašnekovė sako atrandanti laiko ir savanorystei. „Zarasuose turime įsteigę ir labdaros fondą, kuris rūpinasi sergančiais vaikais. Esu šio fondo prezidentė. Pusantrų metų karšinau ir Zarasų senelių namuose gyvenančią senolę. Ji buvo tokia vieniša, kad aš jai buvau vienintelis žmogus, kuris ją lankydavo. Labai susibičiuliavome. Kai močiutė paliko šį gyvenimą, atsivėrė tuštuma. Tada išgirdau apie organizaciją „Sidabrinė linija“ ir, ilgai nesvarčiusi, tapau savanore. Tai pati geriausia savanorystės forma tiems, kurie yra labai užsiėmę, – niekur važiuoti nereikia, užtenka su žmogumi pasikalbėti telefonu. Kartą per savaitę pabendrauti valandą ar pusantros su žmogumi tikrai nėra sunku, o džiaugsmo jam suteiki labai

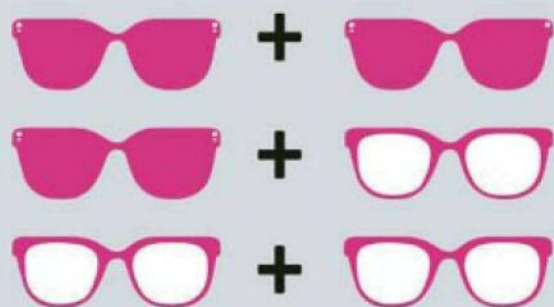
daug. Koks nenusakomas jausmas žinoti, jog senjoras laukia tavo skambučio, kad po mūsų pokalbio jam tampa ant širdies lengviau. Laiko tam tikrai gali atrasti kiekvienas. Be to, manau, tai geras pavyzdys ir vaikams. Pagrindinė žinutė jiems – visada galima atrasti laiko kitam žmogui. Tikiuosi, ateityje maniškiai irgi norės padėti kitiems, taps natūralu daryti gerus darbus nieko nesitikint atgal“, – savanorystės teikiamais džiaugsmais dalijasi E. Vaitkevičienė.

Vaikų auklėti nereikia

E. Vaitkevičienė neabejoja, kad auginant vaikus nereikia jų auklėti su rimbū rankoje, tačiau labai svarbu padėti jiems augti. „Geriausias vaikų auklėjimas – savo pavyzdžiu. Žinoma, kalbamės su vaikais apie tai, kas kam nepatinka, kas kelia nerimą, tačiau ne trenkiant kumščiu į stalą. Be to, reikia suvokti, kad kiekvienas žmogus į gyvenimą žiūri skirtingomis akimis. Svarbu priimti kitą tokį, koks yra, būti tolerantiškiems. Be abejo, tai ne visada lengva. Pati, kai nerandu sprendimo, kalbuosi su kitais žmonėmis, daug diskutuojame su vyru, ir atsakymai, kaip elgtis, ateina savaime“, – teigia pašnekovė. Džiugiausios akimirkos, pasak jos, užplūsta tada, kai jau suaugę ir savarankiškai gyvenantys vaikai noriai ir toliau bendrauja ir sugrįžta namo: „Gera, kai jie dalijasi savo vargais ir džiaugsmais, kai skambina pasitarti dėl menkiausios smulkmenos, išpasakoja paslaptis ir meilės istorijas. O kai per savo atostogas jie nusprendžia laiką praleisti ne kokiam nors kurorte, o pas mamą ant sofos, žinau, kad mamos egzaminą išlaikiau.“

AKINIAI 2 už 1 KAINĄ*

Išsirinkite dvejus saulės akinius arba akinių rėmelius ir už antrus mokėkite tik 0,01€.

*Yra papildomų sąlygų.

OPTOMETRIJOS
CENTRAS

VILNIUS
KAUNAS
KLAIPĖDA
ŠIAULIAI
DRUSKININKAI
+ 370 655 70149
WWW.OPTOMETRIJOSCENTRAS.LT